

POŁOWIĆ SIĘ (3) *vb pf*

Oba o jasne.

praet 3 pl m pers połowili się (2). \diamond *con 3 pl m pers* bodąjże się połowili (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Wpaść w sidła (o wielu); przen (3) :

Zwroty: »w sidle się połowić« (2): Ale czárt miedzy nie wrzucił lidło w którym sie połowili. BielKron 397v; W tym fye dole potopili Który łami kopáli: W tym fye sídle połowili/ Któré łami ftáwiáli. [...] Vplótl fye człowiek zdrádlivy W fwoich rąk włáfnych czynie. KochPs 14.

»w swych sieciach się połowić« = samemu doznać zła przygotowanego na kogoś innego (1): Bo ná mię sidlá bez winy ftáwiáią/ Bez winy doły zdrádlivé kopáią/ Zdrowié mé łowiác. Bodayże fye w fwych šíćiach połowili/ Boday fye w tychże dołach potopili/ Któré kopáli. KochPs 48.

Formacje współrdzenne cf ŁOWIĆ.

LWil